

جاه طلبی ژئوپلیتیکی که آذربایجان راه انداخته است!

یک پژوهشگر ارشد مسائل استراتژیک با تاکید بر این که باید استراتژی مدون و مشخصی را در قفقاز اتخاذ کنیم که کشورهای منطقه بدانند ایران چه خطوط قرمزی را ترسیم کرده، اظهار داشت: آنچه مشخص است این تحولات مربوط به آذربایجان، بازی خطرناکی است که هیچ کشوری سود نمی‌برد و تلاش برای راه حل دیپلماتیک و خطوط قرمز ایران را به عنوان گزینه‌های معتبر حفظ کنیم.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، دیاکو حسینی در گفت‌وگویی در تحلیل خود نسبت به تحولات اخیر آذربایجان در ارتباط با ایران گفت: همیشه در ارتباط با تنش‌هایی که پراکنده بین ایران و آذربایجان بوده، نگاهی وجود داشته مبنی بر این که این مسائل تصادفی و ناشی از سوء تفاهم یا نقص در روند دیپلماتیک است.

وی تصریح کرد: باید دید که این تنش در ادامه به عنوان یک بازی هویتی از سوی جمهوری آذربایجان دنبال می‌شود که سال‌ها روی آن سرمایه‌گذاری شده و یک بازی بزرگ ژئوپلیتیکی و مربوط به تحولات و تغییرات یک یا دو دهه اخیر است، خصوصا در ارتباط با خطوط انتقال انرژی و یا جاه طلبی ژئوپلیتیکی که نه تنها آذربایجان بلکه ترکیه هم آن را دنبال می‌کند، در واقع به دنبال متصل کردن خزر به اروپا به عنوان یک نوع هاب ژئوپلیتیکی جدید است.

این کارشناس مسائل بین‌الملل همچنین بیان کرد: ما سال‌ها تلاش کردیم این واقعیت را نادیده بگیریم که جمهوری آذربایجان درصدد بوده تا برای خود هویت‌سازی کند، حتی در کتاب‌های درسی علاوه بر تبلیغ به دانش آموزان آموزش می‌دهند که ایران به همراه روسیه طی قرن‌ها آذربایجان را اشغال کردند و بعد از فروپاشی شوروی بخش شمالی به استقلال رسید ولی بخش جنوبی تحت اشغال ایران درآمد، با این اقدامات تاریخ را تحریف می‌کنند. حسینی با بیان این‌که این سرمایه‌گذاری‌ها خلاف واقعیت و هدفمند است، گفت: امروز جمهوری آذربایجان با توجه به این که از قدرت اقتصادی بیشتری استفاده می‌کند، به لحاظ نظامی نیز به نوعی قدرتمند شده و پس از جنگ قره باغ هم که به موفقیت نسبی رسید، الهام علی‌اف اعتماد به نفس کاذب پیدا کرد و با حمایت از ترکیه و البته اسرائیل در وجهی پایین‌تر گمان می‌کند می‌تواند به جاه طلبی‌های خودش ادامه دهد.

وی ادامه داد: هویت‌سازی جمهوری آذربایجان در حال نزدیک شدن به مرحله خطرناکی است که صلح و امنیت در این منطقه را تهدید می‌کند. این پژوهشگر مسائل استراتژیک همچنین اظهار کرد: از سوی دیگر دولت اردوغان به این نتیجه رسیده که می‌تواند در قفقاز بازیگر کلیدی در حمایت از آذربایجان باشد و با متحد کردن جهان ترک از آناتولی تا سین کیانگ چین از طریق جهان ترک جایگاهی در اوراسیا دست و پا کند و نقشی در ترتیبات امنیتی داشته باشد. اهمیت انتقال انرژی از خزر به اروپا ایده جذابی است که ترکیه با وسوسه جدید ژئوپلیتیکی دنبال می‌کند و همه این‌ها زیر بنای اتفاقات قفقاز را تشکیل می‌دهد.

حسینی معتقد است: از نظر ترکیه ایران متحد نیست، یک رقیب است و فکر نمی‌کنم که این رویکردها مقطعی و ناشی از سوء تفاهم باشد. همچنین موضوع رانندگان تنها نمود و نشانه از بحران و چالش عمیق تری است که می‌تواند به بحران تبدیل شود. در پاسخ به این وضعیت باید استراتژی مدون و مشخصی را در قفقاز اتخاذ کنیم، چیزی که طی دو دهه اخیر مشخصا نداشتیم و این خلاء باعث شده تا بازیگری ایران کمرنگ شود. وی خاطرنشان کرد: بنابراین باید استراتژی روشن را در عالی‌ترین سطوح تدوین کنیم که تمامی مؤلفه‌ها را در بر بگیرد و این استراتژی به اطلاع دیگر کشورهای منطقه برسد تا بدانند ایران چه خطوط قرمزی را ترسیم می‌کند و به طور کلی دیپلماسی روشن‌تری را در کشورهای این منطقه داشته باشیم. آنچه مشخص است این‌که این تحولات بازی خطرناکی می‌باشد که هیچ کشوری سود نمی‌برد و تلاش برای راه حل دیپلماتیک و خطوط قرمز ایران را به عنوان گزینه‌های معتبر حفظ کنیم.

این کارشناس مسائل بین‌الملل در ادامه با اعتقاد بر این که در صورت تداوم سیاست‌هایی که ماهیت خصمانه دارد که در رأس آن‌ها همکاری جمهوری آذربایجان و اسرائیل است، باید گزینه همکاری نظامی با ارمنستان به طور جدی‌تر مورد توجه قرار گیرد، ادامه داد: نه به جهت انتقام بلکه برای حفظ توازن قدرت و اگر بنا باشد منطقه قفقاز شاهد ائتلاف‌های ژئوپلیتیکی جدید باشد ایران اثبات می‌کند که انتهای این مساله نمی‌تواند به نفع آذربایجان و صلح و امنیت در منطقه باشد.

حسینی تاکید کرد: این انتخابی است که پیش روی جمهوری آذربایجان و کسانی که باکو را تحریک می‌کنند، وجود دارد که قطعا هزینه‌هایی برای جمهوری آذربایجان، ترکیه و اسرائیل خواهد داشت و می‌تواند صلح و امنیت را به مخاطره اندازد.